

дошло, а едвамъ на 20 Априлий вечерята, намѣриха прилѣгъ да прѣминатъ прѣзъ Аблан. кория зада отидатъ къмъ помѣнатитѣ лозя. Йоше въ тѣзи кория избраха: М. Стоенчовъ, К. Кючюковъ и Г. Шонатъ да взематъ въиводата и на другата вечеръ да ги намѣрятъ въ сжщата кория съ знакъ тракание на камани, а не да викатъ. Тръгнаха тримата за казанното имъ мѣсто, прѣминаха Урумъ-Тарленскитѣ лозя и поеа пѣтеката що води за Кашленскитѣ лозя отъ градътъ. Въ сжщото време и Нено съ брата си, слѣдъ като оставиха въиводата и тѣрновчето въ лозието, върѣаха се за въ градътъ. Внезапно се срѣбгнаха на единъ лакетъ отъ пѣтътъ. Понеже бѣше темно и като неможаха да се распознаятъ, и отъ двѣтѣ страни извадиха револвери и питаха по турски: „стойте тамъ! щосте за хора!“ Михалъ Стоенчовъ позна гласътъ на Нено и каза на другаритѣ си: „Не стрѣляйте, тѣ сж познати хора“. Тогава Нено имъ каза мѣстото дѣто се намира въиводата и да ударятъ три пѣти ножницитѣ на ножоветѣ си и въиводата тогава ще удари три пѣти дръжката на пушката си съ тѣрбѣтъ на ножътъ си и тѣ ще знаятъ, че е той същиятъ, и замина за въ градътъ, а другитѣ пристигнаха на лозието и се събраха съ въиводата спорѣдъ даденниятъ имъ знакъ. На утрината 21 Априлий, овчерчето на Умайника дойде въ градътъ и извѣсти на Нено, че билюкъ-башиитѣ Али-байрактаръ Топчийтъ ходилъ на каштата и заплашвалъ овчеритѣ да кажатъ дали хѣшоветѣ сж дохождали, и му заръча да имъ каже да се наязтъ. Прѣзъ сжщата сутрина Нено бѣше проводилъ чирака си, Тодоръ Ивановъ подигача, да конай на лозието, дѣто се намиреше въиводата; но извѣстенъ отъ овчерчето, прати Кондя къси-Неювчито да извѣсти на Тодора, а той — на хѣшоветѣ да се прѣдпазватъ, че билюкъ-